

வரலாற்று ஆய்வில்: விசாகப்பட்டினத்தின் கடைசி மகாராஜா சர்
கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்களின் ஆட்சி மற்றும்
பாரம்பரியச் சுவடுகள்

முனைவர். ச .பூபாலன்

உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் வரலாற்றுத் துறை தலைவர்
கொன்சாகா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி,
காத்தாம்பள்ளம், கிருஷ்ணகிரி - 635108

DOI [10.5281/zenodo.18724726](https://doi.org/10.5281/zenodo.18724726).

Abstract:

Sir Gode Narayana Gajapathi Rao, KCIE, is a historical figure who played a significant role in the social, educational and medical development of Visakhapatnam city. The last male descendant of the Gode Zamindar family, he was a visionary in the fields of politics, education, medicine and public welfare activities. This article examines his biography, administrative role, social services and his contributions to the development of Visakhapatnam city, revealing the importance of his historical legacy.

Keywords: Sir Kode Narayana Gajapathi Rao - KCIE - Visakhapatnam - Zamindar System - Education - Medicine - Social Service

முன்னுரை

இந்திய வரலாற்றில் அ ரசியல் அதிகாரத்தை தனிப்பட்ட செல்வாக்கிற்காக அல்லாமல், சமூக முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்திய அரச குடும்ப உறுப்பினர்கள் மிகச் சிலரே உள்ளனர் . அந்த அரிய வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுபவர் சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் , KCIE ஆவார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத் தில் விசாகப்பட்டினம் மற்றும் வடக்கு சர்க்கார் பகுதிகள் சமூக , கல்வி மற்றும் மருத்துவத்

துறைகளில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு அவர் செய்த பங்களிப்புகள் அளவிட முடியாதவை.

விசாகப்பட்டினத்தின் நவீன நகர வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்த பல கல்வி நிறுவனங்கள் , மருத்துவமனைகள் மற்றும் பொதுநல கட்டமைப்புகள் அவரது தொலைநோக்குப் பார்வையின் விளைவாக உருவானவை. அவர் ஒரு ஜமீன்தாரராக மட்டுமல்லாமல் , பொறுப்புணர்வுடன் செயல்பட்ட சமூகத் தலைவராகவும் விளங்கினார் . அவரது வாழ்க்கை , அரசியல் அதிகாரம் சமூக பொறுப்புடன் இணைந்தால் அது எவ்வாறு நிலையான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இவ்வாய்வு, அவரது வாழ்வையும் பணிகளையும் வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்ந்து , விசாகப்பட்டினம் நகர வரலாற்றில் அவர் வகித்த இடத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

பிறப்பு மற்றும் குடும்பப் பின்னணி

சர் கோடே நாராயண கஜபதி அவர்கள் 1828 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 1 அன்று விசாகப்பட்டினத்தில் பிறந்தார் . அவர், அனகாபள்ளி மற்றும் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளில் பரந்த நிலங்களைக் கொண்டிருந்த புகழ்பெற்ற கோடே ஜமீன்தார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் . இந்தக் குடும்பம் , வடக்கு சர்க்கார் பகுதிகளில் அரசியல் , பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகத் துறைகளில் நீண்ட காலமாக செல்வாக்கு செலுத்தி வந்தது.

கோடே குடும்பத்தினர் , நில நிர்வாகம் மட்டுமன்றி , கல்வி, அறநலப் பணிகள் மற்றும் பொது நலச் சேவைகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர் . இவ்வாறு சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் செயல்பட்ட குடும்பச் சூழலில் வளர்ந்ததன் காரணமாக, சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்களிடமும் மனிதநேயமும் பொதுநலச் சிந்தனையும் இளமைக்காலத்திலிருந்தே உருவானது. மேலும், அவர் குடும்பத்தின் கடைசி ஆண் வாரிசாக இருந்தது

அவரது வரலாற்றுச் சிறப்பை மேலும் உயர்த்துகிறது . கோடே ஜமீன்தார் குடும்பத்தின் நீண்ட அரசியல் மற்றும் சமூக மரபுகளைத் தொடர்ந்து , அந்த மரபின் இறுதி பிரதிநிதியாக அவர் விளங்கினார் . இதனால், அவரது வாழ்க்கையும் பணிகளும் தனிநபர் வரலாறாக மட்டுமன்றி, ஒரு முழு அரச குடும்ப மரபின் இறுதி அத்தியாயமாகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

கல்வி மற்றும் நிர்வாக அனுபவம்

சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்களின் வாழ்க்கையில் கல்வி முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது . 13 வயதிலேயே அவர் அக்காலத்தில் இந்தியாவில் உயர்கல்வி வழங்கிய முக்கிய நிறுவனங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்ட கல்கத்தா இந்து கல்லூரியில் கல்வி பயில அனுப்பப்பட்டார் . இது, அவரது குடும்பம் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்ததையும், அவரை ஒரு அறிவாற்றல் கொண்ட நிர்வாகியாக உருவாக்க விரும்பியதையும் வெளிப்படுத்துகிறது . அங்கு அவர் ஆங்கிலக் கல்வியுடன் சேர்த்து வரலாறு , தத்துவம், அரசியல் அறிவு போன்ற பாடங்களைப் பயின்று , காலனித்துவ நிர்வாக முறைகளைப் புரிந்து கொள்ளும் திறனை வளர்த்தார்.

கல்கத்தாவில் கல்வி பயின்ற காலம் , அவருக்கு நவீன சிந்தனை , நிர்வாக அறிவு மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு ஆகியவற்றை உருவாக்கியது . இக்காலத்தில் அவர் இந்தியா முழுவதும் இருந்து வந்த மாணவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு , நாட்டின் சமூக நிலைமைகள் மற்றும் மாற்றங்களைக் குறித்து விழிப்புணர்வு பெற்றார் . இதன் மூலம், பாரம்பரிய மதிப்புகளுக்கும் நவீன அறிவுக்கும் இடையே சமநிலையைப் பேணும் மனப்பாங்கு அவருக்குள் உருவானது.

1849 ஆம் ஆண்டு , விசாகப்பட்டினத்திற்குத் திரும்பிய அவர் , தனது சகோதரருடன் இணைந்து குடும்ப எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகத்தை

பொறுப்பேற்றார். பரந்த நிலங்கள் , வருமானங்கள் மற்றும் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை உள்ளடக்கிய இந்த நிர்வாகம் , அவருக்கு நடைமுறை அனுபவத்தை வழங்கியது . வரி வசூல் , விவசாய வளர்ச்சி , ஊழியர் நிர்வாகம் மற்றும் உள்ளாட்சி தேவைகள் போன்றவற்றில் அவர் நேரடியாக ஈடுபட்டார்.

இவ்வாறு பெற்ற கல்வி அறிவும் நிர்வாக அனுபவமும் , பின்னாளில் அவர் மேற்கொண்ட கல்வி , மருத்துவ மற்றும் சமூக சேவைகளுக்குத் தளமாக அமைந்தன. மக்களின் தேவைகளைப் புரிந்து கொண்டு திட்டமிடும் திறன், வளங்களை பொறுப்புடன் பயன்படுத்தும் மனப்பாங்கு மற்றும் தொலைநோக்குப் பார்வை ஆகியவை , அவரது இளமைக்கால கல்வி மற்றும் நிர்வாக அனுபவத்தின் நேரடி விளைவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

அரசியல் பங்கு

சமூக சேவைகளுடன் மட்டுமல்லாமல் , காலனித்துவ இந்தியாவின் அரசியல் நிர்வாகத்திலும் முக்கிய பங்காற்றினார் . 1868 முதல் 1883 வரை, அவர் மெட்ராஸ் சட்டமன்றக் கவுன்சிலில் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக செயல்பட்டார். இந்தக் கவுன்சில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் மாகாண நிர்வாகத்தில் சட்டமுறை ஆலோசனைகள் வழங்கும் முக்கிய அமைப்பாக இருந்தது.

நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் மூலம், பெரிய நிலத்தரசர்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களின் நலன்களையும் , அதே நேரத்தில் பொதுமக்களின் தேவைகளையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்லும் பொறுப்பை அவர் ஏற்றார் . வரி விதிப்பு , நில நிர்வாகம், உள்ளாட்சி வளர்ச்சி, கல்வி மற்றும் பொதுநலத் திட்டங்கள் போன்ற விடயங்களில் அவர் தனது கருத்துகளையும் ஆலோசனைகளையும்

முன்வைத்தார். இதன் மூலம் , விசாகப்பட்டினம் மற்றும் வடக்கு சர்க்கார் பகுதிகளின் பிரச்சினைகள் மாகாண அரசியலில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கின.

இந்தப் பதவி , காலனித்துவ இந்தியாவில் இந்திய அரசு குடும்பங்கள் மற்றும் உள்ளூர் தலைவர்கள் , பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்புக்குள் இருந்து செயல்பட்டு , தங்களது பகுதிகளின் நலன்களைப் பாதுகாக்க முயன்ற விதத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் போன்றவர்கள், முழுமையான அதிகாரம் இல்லாத நிலையிலும், அரசியல் மேடையில் தங்கள் குரலை பதிவு செய்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது . எனவே, அவரது மெட்ராஸ் சட்டமன்றக் கவுன்சில் உறுப்பினர் பதவி , அவர் ஒரு ஜமீன்தாரராக மட்டுமல்லாது , பொறுப்புணர்வுடன் செயல்பட்ட அரசியல் பிரதிநிதியாகவும் விளங்கியதை உணர்த்துகிறது. இது, இந்திய அரசு குடும்பங்கள் காலனித்துவ ஆட்சிக்குள் அரசியல் அனுபவம் பெற்றதற்கான முக்கிய வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

சமூக மற்றும் கல்விச் சேவைகள்

ஒரு சமூகத்தின் உண்மையான முன்னேற்றம் கல்வியின் மூலம் மட்டுமே சாத்தியம் என்ற ஆழமான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தார் அதனால், தனது வாழ்க்கை முழுவதும் கல்வி வளர்ச்சியையே முதன்மையான சமூக சேவையாகக் கருதி செயல்பட்டார் . குறிப்பாக, அக்காலத்தில் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளால் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்த பெண்கள் கல்விக்கு அவர் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்தார்.

பெண்கள் அறிவாற்றல் பெறுவதன் மூலம் குடும்பமும் சமூகமும் மேம்படும் என்ற நோக்கில், அவர் விசாகப்பட்டினத்தில் பெண்களுக்கான பல பள்ளிகளை நிறுவினார் . 1890 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட விசாகப்பட்டினம் தெலுங்கு சாதிப் பெண்கள் பள்ளி மற்றும் மகாராணி கஜபதி ராவ் மகளிர் நிறுவனம் ஆகியவை அவரது முக்கியமான கல்வி

முயற்சிகளாகும். இந்நிறுவனங்கள், பெண்கள் எழுத்தறிவு மற்றும் உயர்கல்வி நோக்கி நகர்வதற்கான அடித்தளமாக அமைந்தன . தென்னிந்தியாவில் வயது வந்த பெண்களுக்கென தொடங்கப்பட்ட முதல் கல்வி நிறுவனங்களில் ஒன்றாக மகாராணி கஜபதி ராவ் மகளிர் நிறுவனம் விளங்கியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், விசாகப்பட்டினத்தில் அவரது குடும்பத்தினரால் தொடங்கப்பட்ட இந்து கல்லூரி (பின்னர் திருமதி ஏ.வி.என். கல்லூரி) வளர்ச்சி பெறுவதற்கு அவர் தொடர்ந்து ஆதரவளித்தார் . கல்லூரியின் நிர்வாகம் , கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் கல்வித் தரம் உயர்வதற்காக அவர் நிதி மற்றும் ஆதரவுகளை வழங்கினார் . இதன் மூலம், உயர் கல்வி விசாகப்பட்டினம் நகரிலும் வடக்கு சர்க்கார் பகுதிகளிலும் வேரூன்றுவதற்கு அவர் காரணமானார்.

கல்வி நவீன அறிவுடன் மட்டுமல்லாது , பாரம்பரிய அறிவுடனும் இணைந்து வளர வேண்டும் என்று எண்ணத்தில் , அவர் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் கோதாவரி சமஸ்கிருதப் பரிசு அமைவதற்கும் ஆதரவளித்தார். இந்தப் பரிசு , சமஸ்கிருத மொழி மற்றும் இலக்கியப் படிப்பை ஊக்குவிக்கும் வகையில் நிறுவப்பட்டதாகும் . இதன் மூலம் , இந்திய மரபுச் செல்வமான சமஸ்கிருதக் கல்வி பாதுகாக்கப்பட்டதோடு , புதிய தலைமுறையினரிடையே அது மீண்டும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது.

இதனால், சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்கள் , நவீன கல்வி, பெண்கள் கல்வி மற்றும் பாரம்பரிய அறிவு ஆகிய மூன்றையும் இணைத்து சமூக முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்த ஒரு சிறந்த கல்வி ஆதரவாளராக வரலாற்றில் திகழ்கிறார்.

மருத்துவத் துறையில் பங்களிப்பு

சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்கள் , மக்களின் உடல் நலம் மற்றும் அடிப்படை வாழ்க்கைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவது ஒரு

நல்லாட்சியின் முக்கிய அடையாளம் எனக் கருதினார் . அதனால், விசாகப்பட்டினம் நகரில் நவீன மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும், சமூகத்தின் பின்தங்கிய மக்களின் வாழ்நிலையை மேம்படுத்துவதற்கும் அவர் பெரும் கவனம் செலுத்தினார்.

1894 ஆம் ஆண்டு, பெண்கள் மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சிகிச்சை வழங்கும் நோக்கில், விக்டோரியா சாதி மற்றும் கோஷா மருத்துவமனை நிறுவப் படுவதற்கு அவர் முக்கிய பங்காற்றினார் . அந்த மருத்துவமனை செயல்பட தேவையான கட்டிடத்தை வழங்கியதுடன், அங்கு பணியாற்றிய பெண் மருத்துவருக்கான ஊதியத்தையும் அவர் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்றுக் கொண்டார் . இது, அக்காலத்தில் பெண்கள் மருத்துவ சேவைகளுக்குக் கிடைத்த மிக முக்கியமான முன்னேற்றமாகும். மேலும், விசாகப்பட்டினம் மக்களுக்கு தரமான நவீன மருத்துவக் கல்வி மற்றும் சிகிச்சை கிடைக்க வேண்டும் என்ற தொலைநோக்குப் பார்வையுடன், விசாகப்பட்டினம் மருத்துவக் கல்லூரி நிறுவப்படுவதற்காக அவர் பெருமளவு நிலத்தை தானமாக வழங்கினார் . இதன் மூலம், அந்தப் பகுதியில் மருத்துவர்கள் உருவாகி, பொதுமக்களுக்கு நீண்டகால மருத்துவ சேவைகள் கிடைக்கும் அடித்தளம் உருவானது . இந்த மருத்துவக் கல்லூரி, பின்னாளில் வடக்கு ஆந்திரப் பகுதியின் முக்கிய மருத்துவக் கல்வி மையமாக வளர்ச்சி பெற்றது.

மருத்துவத்துடன் மட்டுமல்லாது, பொதுமக்களின் அன்றாட வாழ்வுத் தேவைகளையும் அவர் கருத்தில் கொண்டார். குடிநீர் தட்டுப்பாட்டை நீக்கும் நோக்கில், கிணறுகள் மற்றும் நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன . இதனால், நகர்ப்புறம் மற்றும் கிராமப்புற மக்களுக்கு பாதுகாப்பான குடிநீர் கிடைத்தது . அதேபோல், வீடற்ற மற்றும் ஏழை மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தும் வகையில், வீடுகள் மற்றும் குடியிருப்புகள் கட்டி

வழங்கினார். மேலும், பசியால் வாடும் மக்களுக்காக தினசரி உணவு வழங்கும் ஏற்பாடுகள் , பயணிகள் மற்றும் ஏழைகளுக்கான சத்திரங்கள் போன்ற பல சமூக நலத் திட்டங்களையும் அவர் செயல்படுத்தினார். இவ்வாறான சேவைகள் , அவரது மனிதநேயமும் பொதுநலக் கவனமும் எவ்வளவு ஆழமானவை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன . இதனால், சர்கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்கள் , விசாகப்பட்டினத்தில் நவீன மருத்துவ வசதிகளுக்கும் சமூக நலத் திட்டங்களுக்கும் அடித்தளம் அமைத்த ஒரு தொலை நோக்குத் தலைவராக வரலாற்றில் இடம்பிடித்துள்ளார்.

பட்டங்கள் மற்றும் மரியாதைகள்

சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்கள் சமூக , கல்வி, மருத்துவ மற்றும் பொதுநலத் துறைகளில் ஆற்றிய சிறப்பான சேவைகளை அங்கீகரித்து, பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கத்தாலும் மதத் தலைவர்களாலும் பல உயரிய பட்டங்களும் மரியாதைகளும் வழங்கப்பட்டன . இப்பட்டங்கள், அவரது அரசியல் நிலை மட்டுமன்றி , அவரது மனிதநேயப் பணிகளுக்கும் கிடைத்த அங்கீகாரமாகும். முதலில், 1881 ஆம் ஆண்டு அவருக்கு “ராஜா” என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது . இது, ஒரு ஜமீன்தாராகவும் சமூகத் தலைவராகவும் அவர் ஆற்றிய சேவைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதற்கான அடையாளமாகும் . பின்னர், 1892 ஆம் ஆண்டு , அவருக்கு CIE (Companion of the Order of the Indian Empire) என்ற உயரிய பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இப்பட்டம், இந்தியாவில் அரசாங்கத்திற்கும் சமூக நலத்திற்கும் சிறப்பாக பணியாற்றியவர்களுக்கு வழங்கப்படும் முக்கியமான பேரரசுப் பட்டமாகும்.

அதனைத் தொடர்ந்து , 1898 ஆம் ஆண்டு , அவருக்கு “மகாராஜா” என்ற உயரிய அரச மரியாதை வழங்கப்பட்டது . இது, அவரது அரச மரபையும் , விசாகப்பட்டினம் மற்றும் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளின் வளர்ச்சிக்காக அவர் செய்த நீண்டகால சேவைகளையும் பிரதிபலிக்கிறது.

இவ்வனைத்திற்கும் உச்சமாக , 1902 ஆம் ஆண்டு டெல்லி தர்பாரின் போது, மன்னர் எட்வர்ட் VII அவர்களால் KCIE (Knight Commander of the Order of the Indian Empire) என்ற மிக உயரிய மாவீரர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது . இதன் மூலம், “சர்” (Sir) என்ற மரியாதைப் பெயரைப் பயன்படுத்தும் உரிமை அவருக்கு கிடைத்தது . மேலும், விசாகப்பட்டினத்தில் வளர்ந்து வந்த கத்தோலிக்க சமூகத்திற்கு அவர் செய்த கல்வி மற்றும் சமூக சேவைகளைக் கௌரவிக்கும் விதமாக , போப் லியோ XIII அவரால் ஐரோப்பாவின் புகழ்பெற்ற “புனித கிரிகோரி விருது” (Order of St. Gregory the Great) வழங்கப்பட்டது. இது, கிறித்தவ மதத்துக்கு அப்பாற்பட்ட ஒருவருக்கு வழங்கப்படும் அரிய மதச்சார்பற்ற மரியாதைகளில் ஒன்றாகும் . இதனால், சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்கள் , அரசியல் அதிகாரம் , சமூக சேவை மற்றும் மதங்களைக் கடந்த மனிதநேயப் பணிகள் ஆகிய அனைத்திற்குமான அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற ஒரு சிறந்த வரலாற்று ஆளுமையாக விளங்கினார்.

இறுதிக் காலம் மற்றும் மரபு

சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்களின் வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலம், தனிப்பட்ட துயரங்களால் நிறைந்ததாக இருந்தது . அவரது குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த எதிர் பாராத இழப்புகள் , குறிப்பாக அவரது இரு மகள்களின் அகால மரணம் , அவரை மனதளவில் ஆழமாகப் பாதித்தன . இதன் விளைவாக , முன்பு சமூக மற்றும் பொது வாழ்க்கையில் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் செயல்பட்ட அவர் , படிப்படியாக பொது பணிகளிலிருந்து

விலகி அமைதியான வாழ்க்கையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். தொடர்ந்து சமூக சேவையில் ஈடுபட்டு வந்த ஒரு தொலைநோக்குத் தலைவருக்கு இந்தக் கட்டாய ஓய்வு அவரது உடல் மற்றும் மனநலத்தையும் பாதித்ததாக வரலாற்று குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

இத்தகைய சூழ்நிலையில், 1903 ஆம் ஆண்டு மே 19 அன்று, 79 வயதில் சர்கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்கள் மறைந்தார். அவரது மறைவு, விசாகப்பட்டினம் நகரத்திற்கு ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு பெரும் இழப்பாக அமைந்தது. நகர வளர்ச்சியின் பல துறைகளிலும் அவர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் செய்த பங்களிப்புகள் காரணமாக, அவர் ஒரு அரச குடும்ப உறுப்பினராக மட்டுமல்லாமல், பொதுமக்களின் நலனை முதன்மையாகக் கருதிய சமூகத் தலைவராகவும் நினைவுகூரப்பட்டார்.

அவர் மறைந்த பின்னரும், அவர் நிறுவிய மற்றும் ஆதரித்த கல்வி நிறுவனங்கள், மருத்துவமனைகள், பெண்கள் கல்வி நிலையங்கள், சத்திரங்கள், குடிநீர் வசதிகள் போன்ற பல பொதுநல நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்நிறுவனங்கள், அவரது மனிதநேயச் சிந்தனையும் தொலைநோக்குப் பார்வையும் நிலையான சமூக மரபாக மாற்றியதற்கான சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. எனவே, சர்கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்களின் மரபு, கட்டிடங்கள் அல்லது பட்டங்கள் மூலமாக மட்டுமல்லாது, அவர் உருவாக்கிய கல்வி, மருத்துவ மற்றும் சமூக அமைப்புகள் மூலம் தலைமுறைகள் தாண்டி தொடர்கிறது. விசாகப்பட்டினத்தின் வரலாற்றில், அவர் ஒரு காலத்தின் ஆட்சியாளராக அல்லாது, நகர வளர்ச்சியின் அடித்தளத்தை அமைத்த மனிதநேயத் தொலைநோக்குத் தலைவர் என்ற நிலையான அடையாளத்துடன் நினைவுகூரப்படுகிறார்.

முடிவுரை

சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் , KCIE அவர்கள், ஒரு அரச குடும்ப உறுப்பினராகப் பிறந்திருந்தாலும் , அந்தப் பதவியை தனிப்பட்ட பெருமைக்காக அல்லாமல் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்திய ஒரு அரிய வரலாற்று ஆளுமையாக விளங்குகிறார் . அவர் ஜமீன்தாரராகவும் அரசியல் பிரதிநிதியாகவும் செயல்பட்ட காலத்தில் , தனது அதிகாரமும் செல்வாக்கும் மக்களின் கல்வி , மருத்துவம் மற்றும் அடிப்படை வாழ்வாதாரத் தேவைகளை மேம்படுத்துவதற்காகச் செலவிடப்பட்டன.

கல்வி சமூக மாற்றத்தின் அடித்தளம் என்ற நம்பிக்கையுடன் , பெண்கள் கல்வி , உயர் கல் வி மற்றும் பாரம்பரிய அறிவுப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் அவர் செய்த முதலீடுகள் , அவரது தொலைநோக்குச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அதேபோல், மருத்துவமனைகள், குடிநீர் வசதிகள் , வீடற்றவர்களுக்கான குடியிருப்புகள் போன்ற பொதுநலச் செயல்பாடுகள், அவரது மனிதநேயப் பண்புகளைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன . இவை அனைத்தும் , அவர் ஒரு அரசியல் அதிகாரியாக மட்டுமல்லாது , சமூக மறுமலர்ச்சியாளராக செயல்பட்டதை உணர்த்துகின்றன.

சர் கோடே நாராயண கஜபதி ராவ் அவர்களின் வாழ்க்கை , அதிகாரம் பொறுப்புடன் பயன்படுத்தப்படும்போது அது நீடித்த சமூக வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்பதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அவரது சேவைகள், அவர் வாழ்ந்த காலத்திற்கே உரியவையாக மட்டுமல்லாமல் , இன்றைய சமூகத்திற்கும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றன. எனவே, விசாகப்பட்டினத்தின் வரலாற்றில் அவர் ஒரு கடைசி மகாராஜாவாக அல்லாது , மனிதநேயத் தொலைநோக்குத் தலைவராக நிலையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

மேற்கோள் நூல்கள் & துணை ஆதாரங்கள்

1. "Goday Narayana Gajapathi Rao." Wikipedia, Wikimedia Foundation.
2. "Sir Goday Narayan Gajapathi Rao, KCIE: The last Maharajah of Vizag." Yo! Vizag Heritage.
3. *Government Victoria Hospital - History.* Wikipedia.
4. *Vizagapatam Medical College/Andhra Medical College history.* AMC.ac.in.
5. **Yo! Vizag Heritage** (n.d.)
Sir Goday Narayan Gajapathi Rao, KCIE: The last Maharajah of Vizag.
Available at:
 - a. <https://www.yovizag.com/sir-goday-narayan-gajapathi-rao-kcie-the-last-maharajah-of-vizag/>
(Accessed: 3 February 2026).
6. **Wikipedia** (n.d.)
Goday Narayana Gajapathi Rao.
Available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Goday_Narayana_Gajapathi_Rao
(Accessed: 3 February 2026).
7. **Government of Madras** (1890-1903).
Proceedings of the Madras Legislative Council.
Madras: Government Press.
8. **Andhra Medical College** (n.d.)
History of Andhra Medical College.
Visakhapatnam: AMC Archives.
9. **Government Victoria Hospital** (n.d.)
Historical background of Victoria Hospital, Visakhapatnam.
Visakhapatnam: Health Department Records.
10. Markandan, K.C. (1983).
Colonial Administration and Local Elites in South India.
Delhi: Oxford University Press.
11. Washbrook, D.A. (1976).
The Emergence of Provincial Politics: The Madras Presidency.
Cambridge: Cambridge University Press.

12. **University of Madras** (1870).

University of Madras Calendar & Prize Endowments.

Madras: University Press.

13. Hardiman, D. (1998).

Philanthropy and Social Reform in Colonial India.

Delhi: Permanent Black.

14. **Catholic Church Archives** (1902).

Order of St. Gregory the Great - Award Records.

Vatican Archives.

